

Madiba se Gunsteling Volksverhale

Die Leeu, Die Haas en Die Hiëna

In hierdie verhaal uit Kenia, vertel aan Phyllis Savory b Guido Mariko, probeer die haas en die hiëna weer, soos hulle so dikwels doen, mekaar uitoorlê.

'n Leeu met die naam Simba het eenkeer alleen in 'n grot gewoon. In sy jonger dae het daardie eensaamheid hom nie bekommer nie, maar nie baie lank voor hierdie verhaal begin nie, het hy sy bene so seergemaak dat hy nie vir homself kos kon voorsien nie. Uiteindelik het hy begin beseef dat geselskap sy voordele inhou.

Dinge sou baie sleg met hom gegaan het as Sunguru die Haas nie eendag by sy grot verby gegaan het nie. Toe hy na binne kyk, het Sunguru besef dat die leeu honger ly.

Hy het dadelik begin om sy siek vriend te versorg en na sy gemak versorg.

Onder die haas se sorgvuldige verpleging het Simba geleidelik sy krag herwin totdat hy uiteindelik goed genoeg was om kleinwild te vang vir hulle twee om te eet.

Kort voor lank het 'n groot hoop bene buite die ingang
van die leeu se grot begin ophoop.

Op 'n dag het Nyangau die Hiëna, rondsnuffel in die hoop om iets vir sy aandete te kry, het hy die aptytwekkende reuk van murgbene gekry.

Sy neus het hom na Simba se grot gelei, maar aangesien die bene duidelik van binne gesien kon word, kon hy dit nie met veiligheid steel nie.

Omdat hy 'n lafhartige kêrel was, soos die res van sy soort, het hy besluit dat die enigste manier om die smaaklike stukkies in besit te kry sou wees om vriende te maak met Simba.

Hy het dus tot by die ingang van die grot gekruip
en 'n hoer gegee.

"Wie maak die aand afskuwelik met sy verskriklike gekras?" het die leeu geëis, opgestaan en reggemaak om die geraas te ondersoek.

“Dit is ek, jou vriend, Nyangau,” wankel die hiëna en verloor die bietjie moed wat hy gehad het. “Ek het gekom om jou te vertel hoe jy deur die diere gemis word, en hoe baie ons uitsien na jou vroeë terugkeer na goeie gesondheid!”

“Wel, gaan uit,” het die leeu gegrom, “want dit lyk vir my of ’n vriend lank voor dit na my gesondheid sou navraag gedoen het, in plaas daarvan om te wag totdat ek weer vir hom van nut kon wees. Gaan uit, sê ek!”

Die hiëna skuifel met skerpsinnigheid weg, sy skurwe stert tussen sy bandige bene ingedruk, gevolg deur die beledigende giggel van die haas. Maar hy kon nie die hoop aanloklike bene buite die ingang van die leeu se grot vergeet nie.

“Ek sal weer probeer,” het die dikvellige hiëna besluit.

'n Paar dae later het hy 'n punt daarvan gemaak om sy besoek af te lê terwyl die haas weg was om water te gaan haal om aandete te kook.

Hy het die leeu wat slaap by die ingang van sy grot gevind.

“Vriend,” het Nyangau in ‘n vermaakte glimlag gesê, “ek word gelei om te glo dat die wond aan jou been swak vordering maak, as gevolg van die onderhandse behandeling wat jy van jou sogenaamde vriend Sunguru ontvang.”

"Wat bedoel jy?" het die leeu kwaadwillig gegrom. "Ek moet Sunguru bedank dat ek nie tydens die ergste van my siekte dood gegaan het van die gehonger nie, terwyl jy en jou metgeselle opvallend was deur my afwesigheid!"

"Nogtans, wat ek vir jou gesê het, is waar," het die hiëna vol vertroue gedeel. "Dit is oor die hele platteland bekend dat Sunguru jou doelbewus die verkeerde behandeling vir jou wond gee om jou herstel te voorkom."

Want wanneer jy gesond is, sal hy sy posisie as jou huishoudster verloor – 'n baie gemaklike lewe vir hom, dis verseker! Kom ek waarsku jou, goeie vriend, dat Sunguru nie in jou beste belang optree nie!”

Op daardie oomblik het die haas van die rivier af teruggekeer, sy kalbas vol water. “Wel,” sê hy en spreek die hiëna aan terwyl hy sy vrag neersit, “ek het nie verwag om jou hier te sien ná jou haastige en roemryke vertrek van ons teenwoordigheid die ander dag nie. Sê my, wat wil jy hierdie keer hê?”

Simba draai na die haas. “Ek het geluister,” het hy gesê, “na Nyangau se verhale oor jou. Hy vertel my dat jy oral op die platteland bekend is vir jou vaardigheid en geslepenheid as dokter. Hy sê ook vir my dat die medisyne wat jy voorskryf sonder mededinging is.

Maar hy dring daarop aan dat jy lankal die wond aan my been kon genees het, as dit in jou belang was om dit te doen. Is dit waar?"

Sunguru dink vir 'n oomblik. Hy het geweet dat hy sy situasie versigtig moes behandel, want hy het 'n sterk vermoede gehad dat Nyangau hom probeer mislei het.

“Wel,” het hy met huiwering geantwoord, “ja en nee. Jy sien, ek is maar 'n baie klein dier, en soms is die medisyne wat ek benodig baie groot, en ek kan dit nie aanskaf nie - soos byvoorbeeld, in jou geval, goeie Simba.”

"Wat bedoel jy?" die leeu het regop gesit en dadelik belangstelling getoon.

"Net dit," het die haas geantwoord. "Ek het 'n stuk vel van die agterkant van 'n volgroeide hiëna nodig om op jou wond te plaas voordat dit heeltemal genees kan word."

Toe die leeu dit hoor, het die hy op Nyangua gespring voordat die verraste wese tyd gehad het om weg te kom. Hy het 'n strook vel van die dwase kêrel se rug van sy kop tot stert geskeur en dit op die wond aan sy been geklap.

Soos die vel van die hiëna se rug af weggekomp het, het die hare wat gebly het gestrek en regop gestaan.

An illustration of a savanna landscape. At the top, a large tree with thick brown branches and green leaves hangs over a blue sky with light blue clouds. Below the sky, rolling green and yellow hills are visible. In the foreground, two spotted hyenas with brown and tan fur and dark spots are walking through tall grass. A small blue pond is visible in the background behind the hyenas.

Tot vandag toe het Nyangua en sy soort nog lang,
growwe hare wat op die kruine van hul misvormde
liggame staan.

Sunguru se roem as dokter het ná hierdie episode wyd en syd versprei, want die wond aan Simba se been het sonder verdere probleme genees. Maar dit was baie weke voordat die hiëna die moed gehad het om homself weer in die openbaar te wys.

THINK

DIGITAL ACADEMY